

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LIBRERIA ESPANYOLA,
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. 8 rals.
Anillas (Cuba y Pto. Rico). . . 16 »
Estranger. 18 »

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

ACTUALITATS.—EN LO CARRIL.

Un robo de PRIMERA CLASE.

UNA VISITA AL BUEN RETIRO.

Hasta 'l nom fá Madrid!

Vostés hi van y antes de ficarse al teatro, que té graderias y asientos com qualsevol Congrés del món, ja senten rugits y brams espantosos, com sise l' has haguessen un diputat de l' oposició y un ministerial.

Entran al teatro.

Enretirat modestament en un recó, ficat dintre de una gavia y ab lo cap sota de l'ala, hi ha un pobre aucell. A mí 'm recorda 'l pobre poble. Es un *pellicano*: ab la sanch sèva alimenta als fills; també 'l poble alimenta al governs ab la sanch sèva y viu engabiats y ab lo cap sota de l'ala.

Al costat dugas yenas, que no furgan la terra perque no tenen terra, ni hi ha morts per desenterrar, son l'imatje dels moderats historichs. Una de las yenas es cega: molts moderats historichs ho son també.

Passém.

**

¡L'elefant! No es molt grós y no obstant menja més que un batalló y pesa més que 'l despotisme: té una trompa més llarga que 'l fuet de la reacció y ab la trompa ho fá tot.

No sé ab qui compararlo.

Al seu costat un ós xich també y migrat se passeja y l'hi fá companyia, perque di'n que 'ls elefants, si no tenen companyia, 's moren de tristosa.

¡Vaya quina bestia més carregada de contemplacions!

Endavant.

**

Si tant hermosos no fossen los individuos que ocupan las dugas gabias següents, diriam al veure aquella parella de tigres y aquel parell de tigrets:—Ja la coneix á aquesta familia.

Lo tigre 's diria Cárlos, la tigresa Margarida: un dels nens Jaume.

Obríulos la gabia y deixéulos corre.

Los liberals acostemém á ser gent de bons sentiments, *carn tendre*.... ¡Ja veuréu quina vía 'n passan!

**

Una onza que hi ha al costat, carregada de tacas se 'm figura en Savalls carregat de decoracions.

Y dos pantaretas que més avall bótan llatinas com pilotas de goma, podrian saltar, si deixavan anarlas, com certs homes que jo coneix, desde 'l subterrani de l' ignorancia á lo més elevat de un ministeri.

**

Un altre tigre... ¡Rosas Samaniego?... ¡El cura de Santa Cruz?... Tot podia ser.

Seguim avant y trobarém una lleona entre mitj de dos lleons.

Diu que 'l lleó es un animal tant noble: enhorabona: jo no m' oposo á que 'ls dongan tots los títols de Castilla.

Lo que jo consignaré es que tots tres menjan molt y molt bó; y no puch menos de regoneixe, que n' hi ha un sobre tot, qu'es de una magnífica estampa. Ell s' ho coneix y estarrufa las melenas ¡Quina llástima de dictador, que no trobi un' altra Espanya!

**

Un ós blanch ajegut tot lo dia de panxa en l'aire y carregat de mandra, seria un empleat magnífich: un llop fá petar las dents y 's rosega las ancas com un sagastí després de tres anys de gana: un mandril imitant á l'home, seria bó per formar ministeri ab en Cánovas: un porch espi carregat de punxas, serviria per fiscal de imprenta: una llama ab tres canas de coll se diria que s' estira com un disident, quan sent la véu de 'n Cánovas, y un llopet petit com un sagristá que ha sigut del raqueté, un ós de la Xina, negre com los intents de un carlí y un cayman, adorador del sol quemés escalfa ab una bocarra que ni un presupuestivaro y rastrear com los que mudan d'ideas á cada cambi de situació, completan la colecció de fieras del *Buen Retiro*.

Y aném are á las funciones.

S' alsá 'l teló y apareixen set micos menjant. Menjan ab las dos mans: ni que fossen ministres. Acaban tirantse 'l plats pèl cap, com si constituïssen un ministeri de conciliació.

Una colecció de gossets surten á ballar, pujan y baixan escalas y burdan y cridan continuamente: tot pèl menjar.

¡Pobre poble, que ab una peladura de formatge ó qualsevol llaminadura 't fan ballar del mateix modo!

**

Un gòs despres, camina dalt de una bola.

Roda la bola, y ell dret sempre.

Es un bull-dock, imatge del periodista que sab enumar bè, sab burdar y sab mossegar, y está obligat no obstant, á deixar que la bola rodi y á no caure. ¡Pobre d'ell si rellisca!

**

Una cabra surt després que fá equilibris estu-pendos.

Primer dalt de una taula, després sobre un tamboret més xich y últimament sobre una especie d'ampolla, s'hi aguanta y s'hi aixeca, ¡Ahont no s'aguantaria aquesta especie de Sagasta que per descuit s'ha enganxat lo tupé sota la barba?

A dalt de un candalero: ó sino que 'u probin!

**

Lo demés de la funció es mol divertit.

Una mona que 's passeja ab carretella com tot un ministre: una roda de la carretella que cau; la mona á terra.

¡Quants ministeris no cauhen per faltarlos una roda!

L'escena del desertor fusellat pèl mico y de la cantinera que l'hi porta l'indult, quan ja no hi es á temps, acredita aquell refrá tant en boga per aquí á Espanya:

—«Quan fou mort lo combregaren.»

**

Vejin vostés, després de aixó, si es cert alló que diuhen:

«Si 'ls animals poguessin parlar, farian com las personas.»

Y sense parlar també.

P. K.

Enmatllayém lo següent raciocini al marqués de Sardoal y 'l tirem als bigotis del govern: «Significan alguna cosa 'ls ilegals? ¿tenen sas ideas arraigo en lo país? Llavors es inutil volar-

los anular. Lo que ha de triunfar triunfa, y no hi ha obstacles que hi valgan.

¿No significan res los ilegals? ¿No son temibles? Llavors ¿a qué perseguirlos? ¿A qué amordassarlos? ¿A que fer veure que se 'ls te por?»

Vaja, confessin que aixó no te retop.

Lo ministre de Foment ha publicat un nou projecte d' instrucció pública.

Lo fondo del projecte es reaccionari y la forma es detestable.

Si jo fos legislador, faria una ley dihent: —«Los espanyols qu' aspirin á ser ministres y á fer projectes d' ensenyansa, acreditarán que saben escriure correctament.»

Lo nou modo de robar, es deliciós.

Vaja, ja 'u saben.

Se fican á un cotxe de primera, ocupat ó sense ocupar.

De segur que á mitj camí 'ls farán la funció que representa la lámina d' aquest número.

Lo tren segueix: los lladres saltan avants d' arribar á la estació y qui gemega ja ha rebut.

¿Y no trobarem un medi...?

—D' evitarho ¿eh?

—No senyors: de robar per medi del telégrafo, ja que 's roba per medi del carril.»

Estém á mitj janér, y encare no fá fret.

Ja 'ls ho vaig dir, dias endarrera: la cosa vá calenta.

A Uncieta, quatre qu' eran oficials carlistas s' han entretingut robant una diligencia.

No sé quina necessitat tenen d' espossarse per guanyarse la vida.

¿No eran oficials carlistas?

Y donchs que 's presentin y que sollicitin un destino.

¡Ells ray!

Jo soch ilegal: en Cánovas y en Romero Robledo me n' han declarat.

Venen unas elecciones.

Jo vaig á votár.

¿Que va que si 'ls dono 'l vot, me l' acceptan?

Vels hi aqui una pintura de 'n Sagasta que fá un periódich de Madrid:

«En Sagasta ministre, no se sembla en res a n' en Sagasta, diputat de l' oposició.

«En Sagasta ministre es reaccionari.

«En Sagasta de l' oposició es liberal.

«En Sagasta ministre deporta á cents y mils de ciutadans á islas mal sanas.

«En Sagasta de l' oposició deplora la sort ó millor la desgracia dels infelissos deportats.

«En Sagasta ministre atropella las lleys, quan aixis l' hi convé.

«En Sagasta de l' oposició té en molt la ley y la respecta.

«En Sagasta ministre, quan parla fa dormir ó dona atachs de nervis.

«En Sagasta de l' oposició de vegadas diu cosas bonas.»

Aquets vuit Sagastas s' enclouhen en dos.

En Sagasta ministre, va tip.

En Sagasta de l' oposició, está dejú.

Ha Madrid hi ha arribat lo célebre prestigiador Mr. Herman.

Ja fa dias que corre per allá en Canonje.

No 's parla de que hi haja anat encare l' autor de las llistas electorals de Barcelona.

Que sino, donarian tots plegats unas sessions d' escamoteig, com may s' haguesin vist al món.

Las llistas dels elegibles no s' han esposat á Barcelona.

¿Qui son los elegibles donchs? preguntarán vostés.

Per no equivocar-se, fassin una cosa.

Reelegeixin als mateixos que are hi ha.

Alló de la fi del món, no s' ha realitat.

Nosaltres sabém perqué no ha tingut efecte aquesta catástrofe.

No 'u digan á ningú.
No va tenir efecte, perquè en Cánovas, que tot ho pot, no va voler donar las ordres oportunas.

Al Sr. Posada Herrera, 'l govern l' hi dona 'l toison vacant.
—¿Qu' es lo toison?
—Una creu.
—Pobre senyor! ¡Quantas créus!...

Al separarse 'ls diputats va elegirse un conservador del edifici del Congrés.
¡Vels 'hi aquí un càrrech que l'hauriam pogut desempenyar tots los diputats de la majoria!
De conservadors ne son tots.

Marfori ha sigut condemnat á 21 mesos de preso.
Vels 'hi aquí un senyo que de tant que l'estiman l' apunyegan.

A Rociana (Huelva) hi ha un arcalde molt trincado.
Al pati de la casa de la vila o' hi esposan las llistas.
Los electors van á véurelas, y surt l'arcalde y 'ls treu á garrotadas.
Fa bé.
Ab los arcaldes que are hi há. á casa de la vila es á casa séva.

Noticias:
Res se sab de Dª Baldomera.
Ey! Tampoch se sab res del «Motezuma»

Varem prometre'ls lo últim discurs íntegro de 'n Castelar, y are podém dirlos hi que la semana entrant lo donarém per número extraordinari.
Ja veuran vostés mateixos qu' es lo millor que ha pronunciat.

NO 'M CAP Á LA BARRETINA.

Que un home plé d' esperiencia
eregui encare ab ignocencia
que 'ls Reys d' Orient portan cosas
bónicas, bonas y hermosas,
quan no 'u creu cap nin ni nina;
¡No 'm cap á la barretina!

Que hi haji mes d' un pavana,
que diu mal de la Campana,
perque sempre ha defensat
ab ardor la Llibertat
que als nobles cors il·lumina;
¡No 'm cap á la barretina!

Que are 's privi de votá
al pobre obré ó ciutadá
que de diners no 'n te gaires,
deixant que 'ls escombriaires
pugan votá ab la gent fina;
¡No 'm cap á la barretina!

Que 's pugui trobá un pillet
defensor de Carlos set
que hagi anat ab devoció
á la pelegrinaeio
portant una..... pelegrina;
¡No 'm cap á la barretina!

Que 'l tureh ó bé 'l cristiá
dígui avuy, lluytant, que fá
una guerra justa y santa,
guerra sols de religió,
mentres sense compació
¡'un ab l' altre s' assassina!
¡No 'm cap á la barretina!

Que hi haji tants papanatas,
que no podent dur sabatas
se privin de lo millor
pera poder fé 'l senyor,
com qui te d' or una mina;
¡No 'm cap á la barretina!

Que un ignorant y bagarro
digne sols de firá un carro,
busqui un empleyo ab bon sou,
féntho anar tot en renou,
per tenir bona propina;
¡No 'm cap á la barretina!

Y en fi que 'l rich é il·lustrat
tracti de descamisat
al honrat treballador,
que guanya ab lo seu suor
una paga molt mesquina;
¡No 'm cap á la barretina!

BOIXOMPIFAIG.

SONETS.

I.

A un pintor.

Oh tu, que com Fortuny cercas la gloria,
creant bells ideals ta fantasia,
y t' entregas al art plé de follia,
per dar un brillant nom á nostra historia!
Himnes mil cantarán á ta memoria
los trovadors ab dolsa poesia,
y eternament viurás entre armonia
al finir eixa vida transitoria.
Un crit universal ton triunf aclama,
rival no trobarás ab qui combatre,
puig ja 'l llor envejat ton front enrama.
No temis que ja may se 't puga batre....
Mes per assegurar la teva fama,
vindrás demá.... y 'm pintarás un catre.

II.

En vá pretench polsar la pobre lira,
en vá los fulls regiro de ma pensa,
puig eclipsa la llum fosquina densa
y ma tirana musa no m' inspira.
Cantar voldria als ulls per qui sospira
l' apassionat donzell, que ditxa inmensa
disfruta al contemplar la gran volensa
de la verge mortal que amor respira.
Mes ¡ay! la cansó trobo que 'm condena,
á no rimar avuy ni una quarteta,
omplintme de dolor y amarga pena.
Avuy he menjat molt y es bon profeta
lo vulgo, perque diu á boca plena
qu' es precis no menjar per ser poeta.
PERICO MATALASSÉ.

Mes de quatre mil morts figuran en las llistas electorals de Madrid.
Madrid es la vila privilegiada.
Allá al ménos hi posan als morts: aquí ni als morts ni als vius.

Un se trencaba el cap imaginant com s' ho farian aquets difunts, per emitir lo séu vot.
Un espirítista ha trobat la manera:
Colocar un *medium* á cada mesa electoral.

En Sagasta quan feya eleccions ressucitava als candidats morts.
En Cánovas fá més.
En Cánovas ressucita als electors.

Las accions del Banch se cotisan á 204.
Los billetes del Banch se cambian ab molta pena y ab molt descuento.
Resultat: que aquest Banch té molt malas paraulas y molt bonas accions.

Pregunta:
¿Qui té més competencia, 'ls que cultivan las letras y las arts ó 'ls que recullan las escombrarias?
Segons los conservadors aquest últims.
Y aixís ho tenim de creure, perque 'ls conservadors con la gent de la suprema inteligencia.

Ha arribat l' esquadra d' instrucció.
Estat.t á punt d' estrenarse 'ls nous mossos de l' esquadra.
¿Ab instrucció ó sense?

¿Qué no 'u saben?
Lo sereno del méu barri ja no 'm saluda.
Ahir vaig preguntarlisi 'l havia ofés ab alguna cosa.
— Fugi d' aquí, vá respóndre'm: ¿Qui es vosté?
Llavors vaig recordarme qu' ell es una capacitat y jo no: que ell té vot y que jo no voto.

Diuhem qu' en Girona ha comprat lo Seminari.
Ab motiu de aixó, vaig sentir aquest dia la següent conversa:
—Y que 'n vol fer del Seminari en Girona?
—Diuhem que una gran fonda.
—¿Quin disbarat! ¡No seria millor que 'n fés un gran conservatori de música, y qu' ell s' adjudiqués la cátedra de violí?

¿No veuhem? encare dura.
Deyan que 'l mon havia de acabarse el dia 11.
Unas personas religiosas: Gracias á las nostras missas.
Un endarrarrit: Jo que ja 'm veyá libre d' inglesos!
Un casat de nou: Y la méva sogra encare viu.
La sogra: Mala herba may mor.
L' astrólech: Com que 'l mon es una bola, la noticia havia de ser una bola també.
Jo: Antes que 'l mon se acabi, en Cáuovas nos haurá acabat la paciencia á tots nosaltres.

Lo noy gran de 'n Bernabé.
més vermell que una cirera
l'altre dia vá esclamá:
—Los reys no m' han portat ré,
donchs me faig república
y que 'm vingan al darrera.

Un anunci prés de la Imprenta.
«Una señora muy conforme (¡conformes!) que vive tocando á la plaza de San Jaime (mira y no 'n tochs) tiene dos salas y alcobas (y no s' ensenya aquest fenómeno?) decentemente amuebladas, desea encontrar dos ó tres personas caracterizadas? Si comensan á neixe senyoras aixís, ab salas y arcobas, adios Ensanche?»

Si jo fós de 'n Cánovas y volgués fer la política qu' ell fá seria més franch qu' ell.
Jo no parlaria de llibertat perque no seria lliberal.
Jo no parlaria de constitució, perque seria dictador.
Jo simplement dirigiria un manifest al país, y l' hi diria:
«Dos únichs camins tenen los espanyols ó 'l camí del presupuesto, ó 'l camí de Filipinas.»

Los bitllets de la casa de Caritat are 's venen ab fraccions de cinch.
Un pagés estava aturat al devant de un kiosko que tenia un rétol que deya:
«Se venden *quintos* á duro.»
—Vamos, are si que podré redimir al hereu ¡Ahont vá aquest govern que de un quinto 'n demana trescents duros! Ja tenen rahó 'ls que diuhem que aquí á Barcelona 's troba tot!

Diu un periódich constitucional qu' es perfecta l' unió de miras entre en Sagasta y l'Ulloa.
¿Qui 'n dupta? Si senyors.
Miran tots al mateix puesto al rebost, al *presupuesto*.»

Lo govern militar de Tarragona ha autorisat al rector de Flix per dir missa en la capella de la presó d' aquella capital.

Un prés per robo y assassinat, deya:

—Vaig á demanar permís al Sr. Gobernador militar.

—Perqué? van preguntar-li.

—Per confirmar.

Lo Terse ha arribat á Constantinepla. Després d' haver arreglat la qüestió del Nort, va á veure are si arregla la qüestió de Orient.

SABATERADA.

Diu que un dia estant á solas vá encantarse picant solas un fadrinet sabatè, y picant y font tabola, mentres picava la sola, vá picarse 'ls dits també.

Y que al moment, enfadat cometé 'l gran disbarat de llansarne lo martell; y ab tal rabia 'l va llenzar que fou de dret á parar á la gabia de un aucell.

Veyent tot aixó s' enfada, crida fort, y altre vegada, sens dirne cap mes paraula, ab rabia llenza 'l porró y se 'l hi trenca 'l piló que hi havia damunt la taula.

En vista de tot aixó, pega cossa al vetlladé, y mou soroll y mou brega; y alsantse tot de un plegat, esclama desesperat:

¡Avuy si qu' estich de pega!

VALENTÍ JULIVERT

CANTARELLAS.

De un fadrinet confiter t' has enamorat, Ampare.... magnífich noya; pero ¡que 'n menjarás de bolados!

E. T.

¡Adeu maca!.. ¡Adeu pitera!.. Adeu nena del meu cor.... No m' apretis... no m' apretis qu' estich plé de panallons.

F. LL. Y B.

Matarme nena podrias si no escoltavas mas queixas; mes si 'm matavas, jo 't juro que te 'n farias deu pedras.

B.

Dols es mirá 't cara á cara, es dols aymarte nineta; pero si be's mira hermosa, es mes dols un plat de crema.

E. T.

EPICRAMAS

Sobre llibres disputant dos agents, l' un digué: —Jo calcula si 'l tindré gran que al despatg desde l' Encant lo portan ab carretó.

—No es lo meu petit, per cert respongué serio en Navarro; lo meu... ho pots creure, Albert; per 'nar del Debe al Haber, quan hi vaig, hi vaig ab carro.

R. J.

—¡Que té, pare? un preguntaba á son pare fentli coro, y al veure que molt plorava: Y 'l seu pare contestava: —Fill, ni un xavo; per xó ploro.

E. T.

Un dia deya en Taulina, dirigintse á sa mullé: —Jo no estaré bó Cristina fins que ab cotxe 't portaré. Y esperant acotentarla tenia bastant deliri, fins que ab cotxe va portarla y... la deixá al cementiri.

D. X.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 's en cadans Gandularros de Vilamajor, Piom, Matasanes de Vich, Estanya-paellas, Pau Potas, Sipari, Zarandieta y Metlle de fer Juheus.

Las demás que no 's mencionan no 'ns serveizen. Ciudadá G. Maraati: L' article es boaiich, pero recordem vagament alguna cosa semblant, digans si l' ha traduhit.—Sipari: La poesia es poch interesant.—Estanya paellas: Insertarem una cantarella.—Matasanes de Vich: Idem alguns epigramas.—Piom: Hi anirà una cantarella de vesté.—Balabi: Aprofitarem un eucate y un trenca clocas.—Sarrablana: Alguns epigramas hi anirán la poesia ja la teniam.—Llepa fils: Hi anirà 'l trenca clocas.—Fulano de Tal: Lo libre que demana no 'l tenim.—A. Ll.: Hi anirán las preguntas.—Ll. Mut: Aprofitarem sinonimia y problema.—Andalús del Clot: Hi anirà 'l sonet.—Simonet: Hi anirán varias cantarellas.—En Xarau: Idem, idem.—E. Badia: Hi anirà un trenca clocas.—J. de la Roca: Y un eucate seu.—Mr Cadonet: Igual que 'l seu problema.—Boixompifaig: Gracias per la poesia.—Perico Matalassé: A apuell periódich lo perdoném, creyent que parlant d' ell encare que siga en contra, se l' hi fa favor: de tolas maneres l'hi aghrim lo recort: Ciutadans etc., etc., esc. Com avuy teniam molta correspondencia, tots aquells ciutadans á qui ne s' anomenan, dónguinse per contents, saben que lo qu' envian no 'ns serveix.

SOLUCIONS

Á LO INSERTAT EN L' ULTIM NÚMERO.

1. ANAGRAMA.—Mosca. Coma. Maco.
2. TRENCA CLOCAS.—Provincia.
3. SINONIMIA.—Clara.
4. PROBLEMA ARITMETICH.—L' un 24 mil y l' altre 8 mil.
5. XARADA I.—Pas-to-re-ta.
6. Id. II.—A-gra-vi.
7. ENDAVIDALLA.—Mam.

Han endevinat tolas las solucions los ciutadans Alfonso del Passo, Mister Rapica, J. de Fórcule, Carmeta hermosa, Pelegri seglar, Nogué que no fa nous, Amich del 12, Timbalé universal Met Xich, Uns del Ostia, Titella remanada, Cl. Mut, Rosquilleta, Antonieta, N. de las quinas, B. Xinxola, Pintado de cartas, Sasopas, Motllo de fer Juheus, Pau Potas, Papanatas y Estanya pueblos: menos la 4.^a 'ls ciutadans Matasanes de Vich, Mestre Jan, Mohiment, M. verda, Zarandieta, A Ll, Granet de Guixols y monjo de Montealegre: menos la 1 Magarrinyas y Mestret: menos la 7 Piom anima freda y Pau Baxineix: menos las 1 y 4 D. de Rubinsolas, Fiantins destrempats, Fulano de tal, Cargols ab rumesco, Trenca pinyons de Tarragona S. Campmajo: menos las 1 y 6. Campaner de de las Ventallas y Mister Gatuellas, menos las 4 y 6 Pubilla Maldecaps: menos las 1 y 3 Andreuhet de Gracia, menos las 2 y 6 Just de noms y de fets: las 2, 3, 5 y 7 Sari-Grifols, y Amich del Xino: las 2, 5 6 y 7 Xinxamarrinxá: las 1, 3, 6 y 7 Jacas Bort: las 1, 3, 5 y 7 Noy de Reus; las 1, 2, 3 y 7 Llepa-fils: las 4, 5, 6 y 7 M. Malons: las 3, 5, 6 y 7 Gandularros de Vilamajor; las 1, 2, 5 y 6; Bou del Serra: las 2, 5 y 7 Serra-blanca y A. Fonnt y comp.^{as}: las 3, 5 y 7 Francesch de cal M, N. y Tronera tronat: las 1, 3 y 5 M. M: C. badaloné: las 2, 3 y 5 Enfitat: las 2 5 y 6 Estripa-quentos: las 2, 3 y 7, Gandul de Vilaplana: las 2 y 3 Aprenent barbé y Escribent de Biscauri: las 5 y 6 Hereu: las 3 y 5 Violinista: las 3 y 7 Llucifé: no més que la 2 Gall de San Just, F. d' ossos, P. Nap tardá y Rubinson de Vilasar de Mar, y no més que la 7 Frigerto.

TORTURA CEREBRAL.

Aquet dia vaig trobar á un amich meu de fora y li vaig dí. —¡Ola Escár, ola; tu pér aquí? ¡que tal? Y 'm va respondre.—Jo trempat y tant fresch com una cosa que forman dos paraulas que m' has dit. Jo que calculo un poch... y are lectors fassin lo mateix.

GUIXET SAMPERENBH.

ANAGRAMA.

Per menjar tot fins faig guerra, puig m' agrada de alló mes; y tot lector que no es pas gens car en esta terra.

No hi há al mon una persona que tot més prompte que jo —y 'm diuen qu' es lleig aixó— una qualsevol camerra.

Jo busco una tot á atre per aixó podé acabar: ves si 'u pots endavinar, quatre tois y lletras quatre.

DEE AMICHS DE 'N LAGARTINO.

TRENCA-CLOCAS.

Salta balda.

Fer sortir d' aixó una cosa que la duhen tots los números de la Campana.

MISTER SNACK.

PROBLEMA ARITMETICH.

Ha sent á Roma, un feligrés preguntá al altre. —¡Quans tontost' han seguit del teu poble? Y ell respon;—Suposant que som trescents; la trigésima part dels que som menos tres, mes la quinta part dels mateixos sumats ab la décima part dels que foram, quan la quinta part fos 38 mes 7 per 9, te dará lo número dels que som.

PALITROQUE.

XARADA

I.

Fam de brallarse Quart tres de gloria conta l' historia tenia un rey. Y eixa, fal-lera que 'l dominaba ratos li daba de mala lley. Doña Fortuna qu' es juguetona cual quart-segona de mesos dos; Tres-dos donantli allá en la guerra, tirá per terra sos plansmíllós Vaja ab franquesa, lo rey que pensa ab guerra, y llensa son hu á la mort; dech dir sens traba que á ningú obliga «Per rey que siga, «per mi es un tot»

UN PARE NOU.

II.

—¡Com se troba ta hu segona? —Com que tan tres quarta es fora tot qu' ella 's cures —¡Que dius ara! ¡no está bona? —¡No ho estava donya Inés!

EMBOLICA TRONOS.

ENDAVINALLA.

Sent bestia 't dich de contínuo que no crech res del que 'm dius. Volo, nedo y soch dos lletras... Endavina'm, apa aquí!

J. B.

(Las solucions en lo próxim número).

Imp. de Enrich Villegas.—Pelayo, 30.—Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.